

På vej ind i politik

Ungdom: Mange unge vil gerne være med til at gøre verden bedre gennem politisk arbejde, men de ved ikke altid, hvordan de kommer i gang. Ny undersøgelse viser, at de politiske ungdomspartier kunne udvide medlemskaren med enkle midler

Af Bine Madsen

"Jeg bruger rigtig, rigtig meget tid på at gennemtænke forskellige ting og problemet med det er, at der kommer altså ikke én, der siger, jamen sådan her kan du gøre det. Der skulle være brugermanual for at være et godt menneske, og det er der ikke. Der er ikke nogen, der fortæller mig, at sådan her går du ind og bliver til nytte".

Sådan fortæller en 16-årig gymnasieelev i rapporten "Unge motivation for politisk deltagelse", der blev offentliggjort for nylig, og selvom udtalelsen først og fremmest er et udtryk for en ungs mandlige personlige overvejelser, så illustrerer den også en sandhed, som en række undersøgelser efterhånden har dokumenteret.

Mange danske unge er ikke kun optaget af lektier, lir og fredagsøl. De er også bevidste om verden omkring dem, og ikke mindst føler de et ansvar for at gøre en forskel.

Spørgsmålet er så, hvordan man omsætter interessen til engagement. For selvom landets politiske ungdomspartier de seneste år samlet set har oplevet en stigning i medlemstallet, er det stadig de færreste unge, der har indløst et partipolitisk medlemskort.

Men det ER muligt at engagere flere, mener lektor på Center for Ungdomsforskning, Niels-Henrik M. Hansen, der står bag den nye rapport.

- De ungdomspolitiske partier er i forvejen ret dygtige. De får faktisk flere medlemmer. Men vores undersøgelse viser, at der er flere forskellige ting, der motiverer unge til at blive aktive og hvis partierne formår at justere på de skruer, så er der potentiale for endnu flere medlemmer.

Bevægelige barrierer

Taler man med de ungdomspolitiske partier selv, er der også en god portion optimisme. Blandt andet fordi flere melder sig ind, men ikke mindst fordi de i mødet med de unge oplever diskussionslyst og stor interesse

- Mange taler negativt om, at vi står med en generation, der ikke gider være politisk aktive, men det oplever jeg slet ikke. Tværtimod bliver de fleste tændt, så snart de får øjnene op for, at de ting, der frustrerer dem, er noget, der kan forandres politisk, lyder det fra SFU-formand Carl Valentin.

Også formand for Venstres Ungdom, Jens Husted, maner forestillingen om en passiv ungdom til jorden.

- Jeg tror, de unge er trætte af den politiske andedam, men til gengæld tænder de på de store ideologiske debatter, som kan koges ned til noget, de kan forholde sig til. Mit klare indtryk er, at det er en myte, at de unge er ligeglade, siger han.

Mange unge står altså parat til at blive politisk aktive, men der er en række ting, der forhindrer dem i at tage det afgørende skridt, viser undersøgelsen.

Blandt andet er der hos flere en forestilling om, at hvis man melder sig ind i et ungdomspolitisk parti, så skal man være enig i alle holdninger til alt fra flygtningepolitik til klimapolitik.

- De unge er meget pligttopfyldende og føler, at de skal kunne stå på mål for alt det, ungdomspartiet mener, og der er opgaven at få fortalt, at der er plads til uenighed og til diskussioner, siger Niels-Henrik M. Hansen, og peger på endnu en barriere.

- Ungdomspartierne har en tendens til at tiltrække dem, der går ind i det med hud og hår og som i forvejen vil og ved meget, men de kan i virkeligheden virke afskrækkende på andre, som måske vil engagere sig på en anden måde. Så det handler om at signalere, at man kan indtage flere forskellige roller som politisk aktiv.

En retning i livet

Både VU og SFU genkender forestillingen om, at man som medlem skal være enig i "hele pakken", men som VU-formand Jens Husted udtrykker det, "man skal være idiot, hvis man går ind for hele partilinen".

- Det er der jo ingen, der gør. Vores principprogram er mange sider, så det er kun naturligt, at der er afvigelse hist og pist. Vores politik er hele tiden til diskussion, og vi kan skændes, så det bringer. Det er jo så simpelt, at hvis der er noget, man er uenig i, så har man muligheden for at forsøge at ændre det. Derfor gør vi også

Det ungdomspolitiske arbejde byder på erfaringer med alt fra politiske debatter til frivilligt arbejde som at sætte valgplakater op. Samtidig vokser ens sociale netværk betydeligt, lyder en af konklusionerne i CEFU's nye rapport.

Foto: Lasse Kofod/Gonzales Photo/Polfoto

meget ud af at fortælle, at man kan melde sig ind i den ene uge og så diskutere Danmarks fremtid med Lars Løkke den næste. Der er ikke langt fra medlemskab til handling, siger han.

Ét er altså forestillingerne om, hvad man går ind til som ungdomspolitisk aktiv. Noget andet er virkeligheden. For ifølge undersøgelsen fra Center for Ungdomsforskning oplever de unge en lang række gevinster ved det ungdomspolitiske arbejde. Ganske vist kræver det også en del arbejde. Til gengæld lærer de en helt masse.

- De får viden, indflydelse, et stort netværk og masser af oplevelser, siger lektor Niels-Henrik M. Hansen og peger på, at mange af de aktive desuden får styrket deres identitet og selvforståelse.

- De diskuterer og finder undervejs frem til deres egne værdier og holdninger, og det betyder, at mange af dem oplever en enorm personlig udvikling, fordi engagementet hjælper dem til at finde ud af, hvem de er. Det er noget af det, der fastholder og motiverer, men det er næppe det, der lokker kunder i butikken, for de fleste vil nok stjele ved budskabet om, at "her kan du få en identitet".

Mere bredde

De seneste fire år har SFU kørt en målrettet kampagne mod erhvervsuddannelserne i erkendelse af, at det for så vidt er nemt nok at tage ud på gymnasierne og engagere dem, der har hjertet til venstre. Udfordringen derimod ligger i at engagere dem, der måske ikke umiddelbart ser sig selv som et kommende folketingsmedlem. Og den indsats er vigtig, mener SFU-formand Carl Valentin.

- Jeg synes, det har en selvstændig værdi som ungdomspolitisk parti at repræsentere befolkningen så godt som muligt. Der er en tendens til, at det ikke er dem, der arbejder med deres hænder, der har den største indflydelse i politik og vi ser det som en vigtig kamp at forsøge at ændre den skæve sammensætning i politik.

Dét kan lade sig gøre at engagere dem, der ikke traditionelt kaster sig ud i de politiske diskussioner, viser erfaringerne fra kampagnen - og det er også fornemmelsen hos Center for Ungdomsforskning. Ganske vist beskæftiger den seneste undersøgelse sig ikke med det perspektiv, men lektor Niels-Henrik M. Hansen mener alligevel, at undersøgelsens resultater kan pege i den retning.

- Hvis man øger rekrutteringsmulighederne i ungdomsorganisationerne, kan man måske fange nogen, som ellers ikke ville være aktive, og det kan potentielt have en afsmittende effekt på moderpartiet, at der kommer nogen, der afspejler den bredere del af befolkningen.

Langt større engagement

Også i VU er man opmærksom på, at ungdomspolitik ikke skal reduceres til et "gymnasiefænomen", og her har formand Jens Husted noteret sig undersøgelsens bemærkninger om, at ungdomspolitikere kan være mange forskellige typer.

- Og det er jo rigtig! Det værste, der kunne ske, var, hvis alle ungdomspolitikere så ud som mig. Jo flere vi kan få ind, der afviger fra

VU-stereotypen jo bedre. Det afgørende er jo ikke, om man går op i fodbold eller går i træsko. Det afgørende er, om man kan blive enige om den politiske kamp, siger formanden, der som kollegaen i SFU også arbejder målrettet på at hverve bredere end tidligere.

Rapporten "Unge motivation for politisk deltagelse" er første spadestik i en analyse af, hvad der motiverer de unge til at deltage i samfundslivet - og hindrer dem i at gøre det, og mere forskning følger. Men lektor Niels-Henrik M. Hansen mener, at mange af de motivationsfaktorer, som man allerede nu har fundet frem til, sagtens kan overføres til andre organisationer og foreninger.

- De unge vil gerne en helt masse, de må bare som alle andre prioritere ret hårdt, for de er under massivt pres, men hvis man viste dem vejen til indflydelse og samtidig hjalp dem til at få det passet ind i deres hverdagsliv, så er jeg sikker på, at vi kunne engagere langt flere unge..

Fakta om de unge

Rapporten "Unge motivation for politisk deltagelse" indkredser syv forskellige typer af unge og deres motiver for at være politisk engagerede.

1. Ungpolitiker classic: Det drejer sig om unge, der forstår og accepterer spillereglerne i det etablerede demokratiske set-up. De har drømme og forestillinger om at blive valgte politikere eller i hvert fald arbejde i deres parti på lidt længere sig

2. Den kompetencesøgende: Det er en gruppe unge, der fremhæver, at de gerne vil blive dygtigere og også oplever, at det kan de i rigt mål blive gennem politisk arbejde

3. Aktivisten: Dækker over et meget bredt spektrum af unge, der er engagerede i bevægelser og enkeltsager. Det er lige fra daglig beskæftigelse med sagen til at have mødt op til en demonstration eller været med i underskriftindsamlinger.

4. Kammeraten: De unge der dukker op, fordi vennerne er der, eller fordi der kom en direkte opfordring fra en kammerat. Denne gruppe er rigtig stor, og forskerne vurderer, at her er et stort potentiale for organisationerne.

5. Den frivillige: Mange unge er aktive i en interessebaseret forening og lægger mange kræfter i at fremme arbejdet for den pågældende sport, hobby, eller holdningsbaserede virksomhed

6. Den nysgerrige: Rigtig mange unge er som udgangspunkt ikke med i noget politisk parti eller udfører frivilligt arbejde. Men de kan vækkes eller tændes ved gode oplevelser

eller informationer, der opleves som relevante.

7. Tvivleren og skeptikeren: En gruppe unge er stærkt tvivlende overfor, om politisk aktivitet af enhver type nytter noget som helst. De er også meget i tvivl om deres egen rolle i det. Det er en blanding fra, at de er helt uafklarede om deres egne holdninger, til at de ikke tror noget nytter

Kilde: CEFU

Fakta: Befolkningens deltagelse i politiske aktiviteter 16-25 årige/Over 25 år

Har deltaget i en politisk aktivitet: 71 pct./57 pct.

Har deltaget i en underskriftindsamling: 39 pct./26 pct.

Har deltaget i en demonstration: 35 pct./23 pct.

Har deltaget i et debatmøde: 27 pct./24 pct.

Diskuterer politik med venner, familie og øvrig omgangskreds: 95 pct./93 pct.

Dagens flue

- Vil De have en kop te? - Tusind tak, frue - på dette tidspunkt er jeg i stand til alt!

© Storm P.-Muscat

STATS-

MINISTEREN

